

[Waldorff]

Jeg vil godt som den garanteret eneste i dag udtale, at jeg er helt ufølsom over for landmændenes protester mod denne grundskyld. Det hænger sammen med en række ting. Det hænger f.eks. sammen med, at skattelovgivningen på 5-6 punkter giver landmændene favorable vilkår, langt mere favorable end øvrig erhvervsvirksomhed. Det hænger sammen med, at landbruget altid står forrest, når der skal uddeles statslige tilskud. Og så hænger det vel også i en eller anden udstrækning sammen med den erfaring, at hvert år har høsten aldrig været dårligere end det foregående år. Altså en konstant protesteren, en konstant masen sig frem med sine organisationsinteresser og sin lobbyvirksomhed fra landbrugets side, og det kan altså ikke gøre det store indtryk på mig.

Det kan bestemte ikke gøre det store indtryk på mig, at man, når man kan konstatere en sikker, EF-garanteret, -blåstemplet og -mærket devalueringsevne til landbruget, stiller op, som om det nu drejer sig om, at socialdemokratiet vil landbruget til livs, at det vil trykke landbrugets vilkår og forværre dem osv. osv. Man går overhovedet ikke ind i en diskussion om de samfundsmæssige forhold, som har skabt problemerne med generationsskiftet i landbruget, man taler overhovedet ikke om de store værdistigninger, som landbruget kan indkassere, bl.a. som følge af vores EF-medlemskab. Nej, man taler nøjagtigt, ligesom det er blevet skrevet ned fra landbrugsorganisationernes side: sig for Guds skyld, at vores forhold bliver helt forringede; vi skal have væltet denne afgift!

Regeringen må simpelt hen vælge, der er ikke ret meget andet at gøre. Man kan vælge CDs holdning, som er en total afvisning af en grundskyld, eller man kan gå ind i en diskussion med de radikale og, formoder jeg, retsforbundet og også SF om en generel grundskyld. Jeg mener, at det er helt, helt afgørende, at man som et udtryk for sin vilje til, at det ikke generelt skal være muligt for dem, der ejer noget i samfundet, at indkassere gevinster ved et kriseforlig, som regeringen gennemfører, i det mindste holder fast ved disse ting.

Jeg synes ikke, det er ret godt, jeg synes, det er dårligt, at man laver en lov, som kun gælder for 1980. Devalueringsevnen hører jo ikke op, når 1980 udløber, den løber videre, så længe valutakursen i forhold til den

grønne krone er, som den er; altså så længe man har de kurser, vil der være den gevinst. Der er altså ikke nogen argumenter for, at det kun skal løbe i 1980. Så kunne man have skrevet: indtil det bliver nødvendigt at tage den grønne krone op til ny vurdering eller et eller andet, men der er ikke noget argument for kun at gøre loven 1-årig.

En ting til: hvis man gør sig nogen som helst forhåbninger om, at man sammen med de borgerlige – og det er vel det, man satser på – skal lave en eller anden form for langsigtet jordbeskatning, så er det da fuldstændig tåbeligt, at man på forhånd siger: hvis bare I sidder med armene over kors derovre, så udløber loven i 1980, så behøver I ikke give nogen indrømmelser. Det eneste logiske ville have været, at man sagde: nu gennemfører vi denne inddragelse af devalueringsevnen, så har vi da i det mindste så meget på dem, at de bliver nødt til at handle, når der er gået et års tid.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg gad i grunden vide, hvor meget kendskab hr. Waldorff har til landbrugets situation. Men der var da én ting, der glædede mig, og det var, at hr. Waldorff sagde, at han var ganske ufølsom over for protester. Jeg håber, at det er en generel holdning hos hr. Waldorff, også når hans seddeludmidere her i tinget søger at protestere over for ting, vi foretager os herinde.

Lad mig først tage det positive, lad mig takke landbrugsministeren – jeg ser, han er gået igen. Det kommer ganske vist ikke direkte lovforslaget ved, men jeg har ved flere lejligheder prøvet at få regeringen til at forstå, at der for mange landmænd var en alvorlig økonomisk situation. Jeg spurgte også den tidligere landbrugsminister, hvad han ville gøre for de mange mennesker, som var i en alvorlig økonomisk situation inden for landbruget. Jeg var meget ked af den afvisende holdning, den tidligere landbrugsminister havde, idet han sagde, at der ikke var nogen problemer. Derfor er jeg nødt til at takke den nuværende landbrugsminister for, at han har erkendt problemet og dog vil bevilge 200 mill. kr. til betrængte landmænd. Det var det positive.

Men hvorfor laver dog nu regeringen så det andet? For at få denne ligelighed, som de